

Evangelhia zilei de duminică: „L-am văzut pe Domnul!”

Comentariu la Evangelhia Duminicii Divinei Milostiviri: „Adu-ți aici degetul și privește-Mi mâinile; adu-ți mâna și pune-o în coasta Mea și nu fi necredincios, ci credincios”. Credința este un dar pe care trebuie să-l cultivăm și să-l practicăm prin fapte zilnice; este darul adevăraților îndrăgostiți de Domnul.

Evangelhie (In 20,19-31)

În seara aceleiași zile, prima a săptămânii, deși ușile locului în care erau discipolii, de frica iudeilor, erau încuiate, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!” Zicând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta. Discipolii s-au bucurat când l-au văzut pe Domnul.

Atunci, Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi”.

Și, spunând aceasta, a suflat asupra lor și le-a zis: „Primiți pe Duhul Sfânt. Căroră le veți ierta păcatele, vor fi iertate; căroră le veți ține, vor fi ținute”.

Însă Toma, unul dintre cei doisprezece, care se numea „Geamănul”, nu era cu ei când a venit Isus.

Așadar, ceilalți discipoli i-au spus: „L-am văzut pe Domnul!”

Dar el le-a zis: „Dacă nu voi vedea în mâinile lui semnul cuielor și nu-mi voi pune degetul în semnul cuielor și nu-mi voi pune mâna în coasta lui, nu voi crede”.

După opt zile, discipolii lui erau iarăși înăuntru, iar Toma era împreună cu ei.

Isus a venit, deși ușile erau încuiate, a stat în mijlocul lor și a zis: „Pace vouă!”

Apoi i-a spus lui Toma: „Adu-ți degetul tău aici: iată mâinile mele! Adu-ți mâna și pune-o în coasta mea și nu fi necredincios, ci credincios”.

Toma a răspuns și i-a zis: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!”

Isus i-a spus: „Pentru că m-ai văzut, ai crezut. Fericiți cei care nu au văzut și au crezut”.

Isus a mai făcut înaintea discipolilor și multe alte semne, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Acestea însă au fost scrise ca să credeți că Isus este Cristos, Fiul lui Dumnezeu și, crezând, să aveți viață în numele lui.

Comentariu la Evanghelie

În Duminica Învierii, Isus li S-a arătat ucenicilor, care stăteau ascunși de frică, pentru a-i umple de bucurie și a-i trimite să vestească Vestea cea Bună, așa cum Tatăl L-a trimis pe El. Domnul le arată rănilor Sale gloriificate ca dovezi palpabile ale biruinței Sale și le dorește pacea, care este „darul prețios pe care Cristos îl oferă discipolilor Săi după ce a trecut prin moarte și iad – explică papa Francisc. Este rodul victoriei iubirii lui Dumnezeu asupra răului, este rodul iertării” [1].

Evanghelia acestei a doua duminici din Timpul Paștelui relatează că discipolul Toma nu era cu ceilalți în acea ocazie. Când se întoarce, nu crede mărturia plină de bucurie a tuturor: „L-am văzut pe Domnul!”. Poate o pune pe seama unei experiențe interioare sau a unui delir colectiv. Toma cere mai mult decât mărturia apostolică și solicită semne evidente pentru a crede și a-și schimba viața. Duminica următoare, Isus Se arată din nou. „Poate că și tu auzi în acest moment reproșul adresat lui Toma: Adu-ți degetul aici și vezi mâinile mele; întinde-ți mâna și pune-o în coasta mea și nu fi necredincios, ci credincios! Și, împreună cu Apostolul, va izbucni din sufletul tău, cu sinceră căință, acel strigăt: Domnul meu și Dumnezeuul meu! Te recunosc definitiv ca Învățător, și de acum înainte – cu ajutorul tău – voi păstra învățăturile tale și mă voi strădui să le urmez cu fidelitate” [2].

În această Duminică a Divinei Milostiviri, comenta papa Francisc: „intrând în misterul lui Dumnezeu prin răni, înțelegem că milostivirea nu este una dintre alte calități ale Sale, ci însuși pulsul inimii Sale. Și atunci, asemenea lui Toma, nu mai trăim ca discipoli nesiguri, devotați dar șovăielnici, ci devenim și noi adevărați îndrăgostiți de Domnul” [3].

Este firesc să simțim dorința lui Toma – să-L vedem și să-L atingem pe Isus – pentru că cunoaștem prin simțurile trupului. De aceea ne întrebăm cu Papa: „cum să gustăm această iubire, cum să atingem astăzi cu mâna milostivirea lui Isus? Ne-o sugerează Evanghelia, când evidențiază că în aceeași seară de Paști (cf. v. 19), primul lucru pe care l-a făcut Isus după înviere a fost să dea Duhul pentru a ierta păcatele. Pentru a experimenta iubirea,

trebuie să trecem pe acolo: să ne lăsăm iertați” [4].

Putem simți și noi ca adresată nouă ultima fericire rostită de Isus pe pământ, provocată de neîncrezătorul Toma: „Feriți cei ce, deși nu au văzut, au crezut” (In 20,29). Credința, încrederea în Dumnezeu fără probe spectaculoase, este o fericire, un dar pe care trebuie să-l cerem cu umilință: „Sporește-ne credința!” (Lc 17,5). Este un dar pe care trebuie să-l cultivăm și să-l practicăm prin fapte zilnice, pentru că „cel ce crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu, ba încă și mai mari decât acestea, pentru că Eu merg la Tatăl. Și orice veți cere în numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie preamărit în Fiul” (In 14,12-14). De aceea spunea sfântul Josemaría: „Dumnezeu este același dintotdeauna. – E nevoie de oameni credincioși, și minunile pe care le

citim în Sfânta Scriptură se vor repeta” [5].

[1] Papa Francisc, *Regina Coeli*,
Duminica a II-a din Timpul Paștelui,
2013.

[2] Sfântul Josemaría, *Prietenii lui
Dumnezeu*, nr. 145.

[3] Papa Francisc, *Omilia*, Sf.
Liturghie Duminica a II-a din Timpul
Paștelui, 2018.

[4] *Ibidem*.

[5] Sfântul Josemaría, *Drum*, nr. 586.

Pablo M. Edo // Min An - Pexels

evanghelia-zilei-de-duminica-l-am-
vazut-pe-domnul/ (26.03.2026)